



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum pueri sint recipiendi in religione? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

plum. Et si alius scandalizetur, erit scandalum passivum ex eius parte, non autem activum ex parte excusantis: quia fecit quod licitum erat ei facere, & quod expediebat ei propter rationabilem causam, puta infirmitatem, aut debilitatem, aut aliquid huiusmodi.

Ad tertium dicendum, quod ille qui intrat ut statim exeat, non videtur satisfacere voto suo: quia ipse in vouendo hoc non intendit. Et ideo tenetur mutare propositum, ut saltem velit experiri, an ei expediat in religione manere. Non autem tenetur ad perpetuo remanendum.

ARTIC. V.

912 *Utrum pueri sint recipiendi in religione?*

Su. q. 88. ar. 8. ad 2. & ar. 9. cor. Et quoli. 3. ar. 11. Et quoli. 4. ar. 23. & op. 17. c. 3. li 3. ii. 31. c. nullus. c. 4. t. 5. li. de ve. reli. 20. 1. 22. q. 5. c. 15. Pueri: c. 16. Honestus.

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod pueri non sint recipiendi in religione: quia extra de regularibus * & transeuntibus ad religionem, dicitur, Nullus tondeatur nisi in legitima ætate, & spontanea voluntate. Sed pueri non videntur habere legitimam ætatem, nec spontaneam voluntatem: quia non habent perfecte usum rationis. Ergo videtur, quod non sint in religione recipiendi.

¶ 2 Præterea, Status religionis videtur esse status penitentiae: unde & religio dicitur à religando, vel à reeligendo, ut Aug. dicit 10. † de Civit. Dei. Sed pueris non convenit penitentia. Ergo videtur, quod non debeant religionem intrare.

¶ 3 Præterea, Sicut aliquis obligatur iuramento, ita & voto. Sed pueri ante annos quatuordecim non debent obligari iuramento: ut habetur in Decretis † 22. q. 5. cap. Pueri. & cap. Honestum. Ergo videtur, quod nec etiam sint voto obligandi.

¶ 4 Præterea, Illicitum videtur esse obligare aliquem tali obligatione, quæ posset iuste irritari. Sed si aliqui impuberes obligant se religioni, possunt retrahi à parentibus, vel tutoribus. Dicitur enim in Decretis 20. * quæst. 2. quod puella si ante duodecim ætatis annos sponte sua sacrum sibi velamen assumpserit, possunt statim parentes eius, vel tutores id ea.

factum irritum facere, si voluerint. Illicitum est ergo pueros præsertim ante annos pubertatis ad religionem recipere, vel obligare.

SED contra est, quod dicit Dominus Matth. 19. Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire: quod exponens Origen. * super Matth. dicit, quod discipuli Iesu priusquam discant rationem iustitiæ, reprehendunt eos qui pueros & infantes offerunt Christo. Dominus autem exhortatur discipulos suos condescendere vilitatibus puerorum. Hoc ergo attendere debemus, ne æstimatione sapientiæ excellentioris, contemnamus quasi magni pusillos Ecclesiæ, prohibentes pueros venire ad Iesum.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est, duplex est religionis votum. Vnum simplex, quod consistit in sola promissione Deo facta, quæ ex interiori mentis deliberatione procedit. Et hoc votum habet efficaciam ex iure diuino: quod tamen dupliciter impediri potest. Vno modo per defectum deliberationis, vt patet in furiosis, quorum vota non sunt obligatoria, vt habetur extra, * de regularibus, & transeuntibus ad religionem, c. Sicut tenor. Et eadem est ratio de pueris, qui nondum habent debitum vsum rationis, per quem sint doli capaces: quem quidem pueri habent, vt frequentius circa quartumdecimum annum, puellæ verò circa duodecimum, quid dicuntur anni pubertatis: in quibusdam tamen anticipatur, & in quibusdam tardatur, secundum diuersam dispositionem naturæ. Alio modo impeditur efficacia simplicis voti, si aliquis Deo voueat, qui non est propria potestatis: puta si seruus etiam vsum rationis habens, voueat se religionem intrare, aut etiam ordinetur ignorante domino. Potest enim hoc dominus reuocare, vt habetur in Decr. dist. * 54. c. Si seruus. Et quia pueri, vel puellæ infra pubertatis annos naturaliter sunt in potestate patris, quantum ad dispositionem suam, poterit pater votum eorum reuocare, vel acceptare, si sibi placuerit, vt expresse dicitur de muliere, Nu. 30.

*Tract. 7.
in Matth.
nō muliā
remotē
ante sit.
to. 2.*

*av. 2. hū-
ius q. ad
1.*

*in Decr.
3. tit. 31.
c. 15.*

*† Decre-
tal li. 2.
ti. 31. c. 8
ii. 12.*

*Dist. 54.
cap. Fre-
quens. c.
ca. 20. c.
21.*

Sic

Sic ergo si puer ante annos pubertatis simplex votum emittat, antequam habeat plenum usum rationis, non obligatur ex voto. Si autem habeat usum rationis ante annos pubertatis, obligatur quidem quantum in se est ex suo voto, tamen potest obligatio remoueri per auctoritatem patris, in cuius potestate adhuc existit: quia ordinatio legis, qua vnus homo subditur alteri, respicit id quod in pluribus accidit. Si vero annos pubertatis excedat, non potest reuocari auctoritate parentum. Si tamen nondum haberet plenum usum rationis, non obligaretur quo ad Deum. Aliud autem est votum solemne, quod facit monachum vel religiosum: quod quidem subditur ordinationi Ecclesie, propter solemnitatem quam habet annexam. Et quia ecclesia respicit id quod in pluribus est, professio ante tempus pubertatis facta quantumcumque aliquis habeat usum rationis plenum, vel sit doli capax, non habet suum effectum, vt faciat profitentem iam esse religiosum. Et tamen licet ante pubertatis annos profiteri non possint, possunt tamen cum voluntate parentum in religione recipi, vt nutriatur ibidem: sicut de Ioanne Baptista legitur Luc. 1. quod puer crescebat & confortabatur spiritu, & erat in desertis. Vnde sicut Gregor. † dicit in 2. Dialog. Beato Benedicto, Romani nobiles suos filios omnipotenti Deo nutriendos dare cœperunt: quod est valde expediens, secundum illud Threnorum 3. Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua. Vnde & communi consuetudine pueri applicantur illis officijs vel artibus, in quibus sunt vitam acturi.

2. 3. in f.

Ad primum ergo dicendum, quod legitima ætas ad hoc, quod aliquis tondeatur cum voto solemniter religionis, est tempus pubertatis, in quo homo potest vti spontanea voluntate. Sed ante annos pubertatis potest esse legitima ætas ad hoc, quod aliquis tondeatur in religione nutriendus.

Ad secundum dicendum, quod religionis status principaliter ordinatur ad perfectionem consequendam,

dam, vt supra habitum est * : & secundum hoc conuenit pueris qui de facili inducuntur. Ex consequenti autem dicitur esse status pœnitentiæ, in quantum, per obseruantiam religionis, peccatorum occasiones tolluntur, vt supra dictum est †.

q 186. a.
1. ad 4.

Ad tertium dicendum, quod pueri sicut non coguntur ad iurandum, sicut Canon. † dicit, ita non coguntur ad vouendum. Si tamen voto vel iuramento se astrinxerint ad aliquid faciendum, obligantur quo ad Deum, si habeant vsum rationis: sed non obligantur quo ad ecclesiam ante quatuordecim annos.

† q. 187.
ar. 6.

Ad quartum dicendum, quod Numer. 30. non reprehenditur mulier in puellari ætate constituta, si voueat absque consensu parentum. Potest tamen reuocari à parentibus. Ex quo patet, quod non peccat vouendo. Sed intelligitur se voto obligare, quantum in se est, absque præiudicio auctoritatis paternæ.

* locis in
arg. cit.

ARTIC. VI.

Utrum propter obsequium parentum debeant aliqui retrahi ab ingressu religionis?

913
sup q. 101
ar. 4. ad
3. & 4.
Et 4. d. 38
q. 2. ar. 4.
q. 2. ad 2
Et quod 3
ar. 16 Et
quod. 10.
ar. 9. Et
Mat. 15.
col. 2. fin.

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod propter obsequium parentum debeant aliqui retrahi ab ingressu religionis. Non enim licet prætermittre id quod est necessitatis, vt fiat id quod est liberum voluntati. Sed obsequi parentibus cadit sub necessitate præcepti quod datur de honoratione parentum, Exod. 20. Vnde & Apostolus dicit primæ ad Tim. 5. Si qua vidua filios aut nepotes habet, discat primū domū suam regere & mutuum vicem reddere parentibus. Ingredi autem religionem est liberum, voluntati. Ergo videtur, quod non debeat aliquis prætermittre parentum obsequium propter religionis ingressum.

¶ 2 Præterea, Maior videtur esse subiectio filij ad patrem, quam serui ad dominum: quia filiatio est naturalis, seruitus autem ex maledictione peccati, vt patet Genes. 9. Sed seruus non potest prætermittre obsequium domini sui vt religionem ingrediatur, aut